

Føroyar—Danmark 0—4 (0—2):

Danir niðurbundnir í ein tíma

Føroyar-Danmark 0-4 (0-2)
0-1: Kim Cristofte (br.)
0-2: Bent Christensen
0-3: Frank Pingel
0-4: Kim Vilfort

Landskrona. Tað, sum eftir bert sjeý min. sá út til at skula gerast tað heilt stóra sorlið, varð av einum góðum føroyskum stríðsanda á øllum pláss-um vent til ein ordans dyst, har danir í samfullan tíma máttu siggja seg niðurbundnar, uttan at kunna spæla seg til ein veruligan málkjans hesa tíðina.

Danir lögdu nevniliga sera hart út við dominerandi spæli, ið gav teimum fyrst eitt mál uppá brotspark, tá Flemming Povlsen varð feldur av føroyska liðformanninum Jóhannes Jakobsen inni í brotsteiginum. Brots-sparkið sendi 31 ára gamla Kim Cristofte í netið hegrumegin, eftir at hava fingið Jens Martin at fara hinvegin.

Seinna málið var ein stór-blotting í føroysku verjuni, sum ikki dekkadi nóg væl upp inn í brots-teiginum, har Bent Christensen slapp at standa púra einsamallur og senda bóltin í málið frá fimm metrum eftir at hava fingið eina væl lagda avlevering tvørturum frá Lars Olsen.

Danir dovnaðu

Eftir hetta høvdu danir yvirtakið í eina litla løtu afturat, men sum við einum bresti vaknaði føroyska liðið úr dvala og fór at spæla góðan og kontantant verjufótbólt, har teir góvu seg fult út í royndini at forða donum í fleiri luttum skoringum.

Hetta eydnaðist eisini sera væl, og danir máttu biða í 63 min. eftir triðja málinum, uttan so mikið sum at hava eina einastu roynd. Tað høvdu føroyingar hinvegin heldur ikki, so samanumtikið var danski sigurin hervið

eisini í lagi.

Men henda góða klokku-tíman kempaðu og stríddust okkara menn so væl sum tað ikki hevur verið at sæð síðan fyrsta Landskrona-dystin og danska eisini dystin í Belfast.

Hvørja ferð ein dani gjørdist ov næskur, vóru tveir og upp til triggir og fyra føroyingar á kroppinum á honum. Onkuntið vóru tvey og trý bein í senn móti tí einsamalla danska í taklingum.

Finar kombinatiónir

Enntá gingu okkara menn so vilt, at teir í luttum kombineraðu seg ígjøgnum og spældu danska miðvøllin sundur og saman. Men sum skiligt var, var orkan ikki til meira enn nýkur fá slik gjøgnum-brot á miðjum vølli, og harvið spurdist sum sagt einki meira burtúrur føroyska stríðsandanum enn tað, at danir einki fingur gjørt.

Og tað var í og fyri seg

eisini nóg mikið.

Føroyska spælið var rættiliga kontant, og fingur tí eisini Abraham Hansen, Kári Reyheim og Jan Dam ávaringar frá skotska dómáranum, ið annars ikki var ringur fyri føroyingar — Føroyar fingur tilkend 18 frispørk, meðan danir bert fingur 15.

Eitt annað statistiskt dømi, ið lýsir vantandi bitið í føroyska spælinum, var at danir høvdu rættiliga nóg málspørk. Allar tær føroysku royndirnar framfyrir endaðu sum oftast í maktaloysi.

Týðilig framstig

Jú, sanniliga vóru týðilig og stór framstig at siggja í mun til fyrra dystin móti donum, hóast vit tá eisini fingur eitt mál.

Ein stórvir glotti í dystinum var m.a. Jan Allan Müller, sum hóast hann ikki fekk nóg av arbeiði við, dugdi sera væl at goyma bóltinum. Fleiri ferðir snurraði hann tveir

Tummás Eli Hansen var tann einasti, sum eisini skapti virðing fyri sær fyrstu tiggju minuttirnar. Men síðani spældu allir seg upp

og triggjar danir av sær. Hann átti kanska at verið seinna útskiftingin í dystinum, tí skiligt var, at hann í seinna hálvleiki var troysttur av allari renningini.

Eisini Abraham spældi ein góðan dyst á miðjuni, har eisini Kári Reyheim gjørdi tað væl. Í verjuni var Tummás Eli tann tryggasti, men eftir 2-0 hevjaðu allir seg upp og góvu donum veruligt mótspæl.

Sanniliga var tað spell, at danir skuldu fáa málini aftrat í seinna hálvleiki,

men úrslitið er tó einki at skammast yvir. Als einki! hj.

Richard Møller Nielsen:

Føroyingar spældu ikki hart

Landskrona. Eftir dystin var tíðindafundur fyrst við føroyska landsliðs-venjaran og aftan á slapp danski venjarin framat.

Páll hevði rósandi orð at bera liðum sum heild, og tað kann valla nakar siga hann ringan. Fyri. Liðið gav jú ein góðan samlaðan innsats, sum avgjort hevði rós uppiborið.

«Eg vil samstundis takka donum fyri tann stuðul, teir góvu okkum í vár, tá tað skuldi finnast út v, um vit skuldu spæla o fara heimadystir í Føroyum ella her», segði Páll. «Eg spæll, at norðurlirar og jugoslavir ikki góvu sama stuðulin».

Spurdur av svensku m Jindamanni, um

føroyska liðið ikki spældi ov hart, ja, næstan vanda-mikið, svaraði Páll, at hann ikki helt so vera: «Vit spældu, sum dómárin loyvdi okkum at spæla. Talan var um ein dyst, har vit gjørdust okkara besta og góvu donum góða móttøku, men eg haldi avgjort ikki, at føroysku spælarnir vóru harðari enn mótsæðumennirnir. Okkara málmaður mátti jú útskiftast, tí hann fekk ein skaða í lærið orsakað av hørðum danskum spæli», segði Páll Guðlaugsson.

Og hann fekk eisini upp-bakking frá danska venj-

Richard Møller Nielsen: - Eg havi virðing fyri tí stríðsanda, sum føroyingar vístu

aranum, ið ikki helt, at føroysku spælarnir spældu harðari enn loyvt var. «Eg haldi, at føroyingar stríddust væl, og eg má siga, at eg havi virðing fyri tí stríðsanda, teir lögdu fyri dagin. Ikki minst, at teir so leingi megnaðu at forða okkara monnum í at koma til ein veruligan málkjans», segði hann.

Grovasta frisparkið í dystinum átti eisini ein danskur spælari, John Faxe Jensen, ið saksaði Kurt Mørkøre niður, men bert fekk gula kortið fyri tað. Óivað í hevd, tí Kurt beit so sanniliga eisini frá sær, men slíkt hoyrir ongastaðni heima í øllum forum.

hj.

Hondbóltsvitjan úr Danmark:

1. deildarliðið Gladsaxe-H.G. vitjar

Fótbóltskappingin liður móti endanum og innandurakappingarnar fara at byrja.

Ein av hesum «vetrarkappingunum» er hondbólturin. Landskappingin í teimum ymisku deildunum byrjar ein eina vik, tí hevur Vestmanna Ítróttarfelag boðið 1. mansdeild hjá Gladsaxe-H.G. á stutta vitjan hetta vikuskiftið.

Gladsaxe-H.G. hevur nóg góð úrslit at vísa á. Gladsaxe-H.G. stóð seg væl í donsku lands- og steypakappingini í fjør — teir gjørdust nr. 4 í landskappingini og komu í finaluna í steypakappingini. Felagið hevur gjøgnum árin vundið nóg málspørk. Síðan 1946 hevur 1. mansdeild hjá Gladsaxe-H.G. vundið danska meistaraheitið 9 ferðir og hava vundið ta donsku steypakappingina.

Eisini á altjóða støði hava teir staðið seg væl. Í 1984 vóru teir í finaluni fyri Europa Cup-luttakarar, har teir luttóku í IHF-Cup — teir taptu tá við einum máli móti Grosswaldstadt úr Vesturtýsklandi.

Liðið er í lutuni inni í stórar broytingartíð, har nýggj andlit eru at siggja, og gevur hetta møguleika fyri at okkurt av føroysku 1. deildarliðunum veruliga fer at geva teimum mótsæði.

Fyrsti dysturin á vitjanin verður leiktur friggjakvøldið kl. 19.30 inni á Skála móti St.ÍF. Leygardagin kl. 15.00 verður dystur í Klaksvík móti Stjørnuni, og sama dag kl. 20.00 verður dystur í Vestmanna móti VÍF. Sunnudagin kl. 15.00 leikar Gladsaxe-H.G. aftur móti VÍF, og síðsti dysturin verður á Nabb kl. 18.00 móti Neistanum.